

J kapitola 2.

[1] Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; [2] na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. [3] Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno." [4] Ježíš jí řekl: "Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina." [5] Matka řekla služebníkům: "Udělejte, cokoli vám nařídí." [6] Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. [7] Ježíš řekl služebníkům: "Naplníte ty nádoby vodou!" I naplnili je až po okraj. [8] Pak jim přikázal: "Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!" Učinili tak. [9] Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli - zavola si ženicha [10] a řekl mu: "Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli." [11] Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. [12] Potom odešel Ježíš, jeho matka, bratři i učedníci do Kafarnaum a zůstali tam několik dní. [13] Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. [14] V chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. [15] Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpěvracl [16] a prodavačům holubů poručil: "Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!" [17] Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: "Horlivost pro tvůj dům mne stráví." [18] Židé mu řekli: "Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?" [19] Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím." [20] Tu řekli Židé: "Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej chceš postavit ve třech dnech?" [21] On však mluvil o chrámu svého těla. [22] Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl. [23] Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil. [24] Ježíš jim však nesevěřoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal; [25] nepotřeboval, aby mu někdo o něm říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.